

**Prof. dr hab. Zdzisław Stolzmann - Dziekan Wydziału
Lekarskiego Akademii Medycznej w Poznaniu
w latach akademickich 1956/1957-1959/1960**

Lekarz, biochemik. Urodzony 24 VIII 1906 r. w Poznaniu jako syn Kazimierza i Bronisławy z Kublińskich. Od 1924 r. studiował chemię na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Poznańskiego, a następnie został asystentem Katedry Chemii Ogólnej Wydziału Rolno-Leśnego tej uczelni. W 1929 r. na podstawie dysertacji *Potencjał elektrokinetyczny galaret żelatynowych* otrzymał stopień naukowy doktora filozofii w zakresie chemii. W 1930 r. został przyjęty na II rok studiów lekarskich i zrezygnował z asystentury w Katedrze Chemii Ogólnej. W 1936 r. ukończył studia lekarskie, a w 1938 r. uzyskał stopień doktora medycyny i złoty medal Uniwersytetu Poznańskiego za dysertację *Wahania zawartości mocznika i właściwego azotu pozabiałkowego w krwinkach i osoczu u człowieka na czczo i w czasie trawienia pokarmów białkowych*. W 1945 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie prac *Udział czerwonych ciałek krwi człowieka w pobieraniu azotowych produktów trawienia białka oraz Badania porównawcze nad różnicą stężeń składników azotowych niebiałkowych w krwinkach i osoczu*, w 1949 r. został profesorem nadzwyczajnym, a w 1963 r. profesorem zwyczajnym.

W 1931 r. został starszym asystentem kierowanej przez profesora Stefana Dąbrowskiego Katedry Chemii Fizjologicznej Wydziału Lekarskiego UP. W roku akademickim 1937/1938 odbył staż naukowy w Zakładzie Farmakologii Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, gdzie pod kierunkiem prof. W. Koskowskiego podejmował problematykę funkcji dynamicznej krwinki czerwonej. Po wybuchu II wojny światowej pracował w Szpitalu Miejskim w Poznaniu. Aresztowany przez Niemców, po dwóch tygodniach pobytu w więzieniu został

zwolniony warunkowo i wtedy uciekł do Częstochowy, gdzie zorganizował pracownię analityczną w tutejszym Szpitalu Miejskim i filię tajnego Uniwersytetu Ziemi Zachodnich, którą kierował do końca wojny. W 1946 r. wyjechał do Szwecji na stypendium naukowe. Od 1947 r. kierował Katedrą Chemii Fizjologicznej, początkowo jako docent i zastępca profesora. W latach 1950-1954 dojeżdżał do Szczecina, gdzie prowadził wykłady z chemii fizjologicznej i był kuratorem Katedry Chemii Fizjologicznej miejscowej Akademii Medycznej. W latach 1957-1961 był konsultantem krajowym ds. analityki lekarskiej. W 1958 r. wyjechał na stypendium Fundacji Rockefellera do USA, a także odwiedził ośrodki naukowe w Anglii, Belgii, Francji, RFN i Szwajcarii. W latach 1965-1976 jako ekspert WHO pracował w Tunisie, gdzie zorganizował i kierował Katedrą Biochemii miejscowego uniwersytetu. W 1976 r. przeszedł na emeryturę i wyjechał na stałe do USA.

Był członkiem honorowym Towarzystwa Lekarskiego Częstochowskiego i Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Laboratoryjnej, członkiem Société de Chimie Biologique w Paryżu, Komitetu Biochemicznego Wydziału II PAN, Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Polskiego Towarzystwa Fizjologicznego, Polskiego Towarzystwa Biochemicznego, Polskiego Towarzystwa Antropologicznego. W czasach studenckich należał do korporacji Korpus Zawisza Czarny.

Zmarł w Houston 8 VIII 1997 r. Został pochowany na Cmentarzu Górczyńskim w Poznaniu.